

POHÁNKA ERIKA

Ipolyom

Bolyhos kis hullámokon
 falevelet dajkál.
 Csálé ágak
 ráhajolnak,
 redőt vetnek,
 valcert járnak.

Borostás partján
 átszökik a szél,
 körben békés
 bokrok térdepelnek.
 Bölcs fűzei
 eget tartják,
 földbe varrva
 némán állnak.

Repedések

Bölcsőt ringat
 dajka reményem,
 csipkét fésül
 szárnyak legyezője,
 táncol a falra...
 Rongyos a jelen,
 mint leszűrt
 tejnek a föle,
 gyűródik
 bőrösödve
 ... a repedések
 számon kérnek

Lehasadunk az időről

Este a hó közepén
 hontalan a fehérség.
 Felcsillan a levegő, –
 Rám olvad, hagyom...
 Megfelezett félelmeink,
 mint száradó csillagok...

Kinn esik a csönd,
 hangok hasadnak.
 Vállam gödrébe
 magamhoz vonlak.

Lehasadunk az időről
 – két kavics...